

Petra Papežová: Architektura ve službách ČSA – Interiéry reprezentačních cestovních kanceláří ČSA a letiště Praha – Ruzyně v 60. letech
Posudek diplomové práce

Petra Papežová si za téma své práce zvolila fenomén, který byl v dosavadní uměleckohistorické literatuře věnované umění a architektuře 60. let zmiňován jen okrajově nebo vůbec ne. Přestože reprezentace národní letecké společnosti byla zřejmě „nejveřejnějším“ projevem výjimečného uměleckého vzepětí sklonku 50. a 60. let a nutně formovala první představy milionů návštěvníků o tendencích tehdejší československé umělecké i architektonické scény, zachovaly se z ní jen střípky, které nemohou ani vzdáleně přiblížit rozsah a charakter této specifické úlohy na pomezí architektury, umělecké tvorby a interiérového designu.

Od zadání práce k předloženému výsledku vedla mimořádně komplikovaná cesta, která jednoznačně osvědčila autorčino odhodlání, erudici a – především – neutuchající snahu dohledat i ty nejmenší střípky informací, které by k rekonstrukci tohoto zaniklého světa vedly. Zdůrazňuji to zejména proto, že z charakteru práce nejsou tyto mimořádně komplikované okolnosti jejího zrodu patrné. Práce je ucelená, systematická a zároveň mimořádně precizní ve shromáždění i interpretaci údajů o jednotlivých kancelářích a jejich tvůrcích. Nezbytným předpokladem zorientování se v tématu bylo podrobné zpracování profesního životopisu Karla Filsaka, který by sám vydal na samostatnou studii. Díky předložené práci tak přesvědčivě víme, jak komplikovanou cestou Filsak prošel a jak zásadní pro něj i pro jeho rodící se ateliér zakázky pro ČSA byly.

Mimořádně cenné je i mapování tvůrčích osudů dalších tvůrců, kteří se na vzniku kanceláří podíleli. Kritická práce s informacemi i uměřené zapojení osobních vzpomínek a reflexí z předložené práce učinily nejen kritickou zprávu o zkoumaném tématu, ale i čtivý text, který nevtíravě evokuje atmosféru komplikované, avšak zároveň mimořádně tvůrčí doby.

Medailony jednotlivých kanceláří a dalších realizací jsou rekonstrukcí novodobých Pompejí, z nichž do dnešní doby nezůstalo téměř nic. Přes fragmentárně dochované informace se autorce podařilo ty nejzásadnější prostory uměleckohistoricky zrekonstruovat a doslova vrátit na scénu. Je škoda, že se v závěru nepokusila tento znovuobjevený svět leteckých kanceláří více zasadit do kontextu známých realizací 50. a 60. let, reprezentovaných výstavními pavilony, veřejnými budovami či ambasádami – tedy zakázkami, díky kterým jsou autoři kanceláří součástí všech zásadních syntéz věnovaných umění a architektuře této doby. Nebude však jistě problém kapitolu doplnit při publikování práce, které je v tomto případě naprosto žádoucí a nezbytné.

Práci považuji za výjimečně přínosnou a kvalitní. Velmi rádi ji doporučuji k obhajobě a jako hodnocení navrhuji výborně.

V Praze, dne 6. 9. 2017

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.